

Dievs to ir par labu vērsis

Jūs gan bijāt iecerējuši man ļaunu darīt, bet Dievs to ir par labu vērsis, gribēdams, kā šodien redzams, daudz ļaunu saglabāt dzīvus (1. Mozus 50:20).

Džordžs Vatsons teica: „Ja tu bīsties Dievu, tev ne no kā cita nav jābaidās, bet, ja nebīsties Dieva, tu būsi pakļauts tūkstoš bailēm.” Mums vajag, lai Dievs mums palīdz, vada un ceļ mūsu ticību. Tādēļ, ka Dievs grib celt mūsu ticību, Viņš turpina strādāt ar mums. Ja mēs gaidīsim, Viņš turpinās.

Ielūkosimies stāstā par jaunu cilvēku, vārdā Jāzepe, un par viņa ceļojumu no bedres uz troni. Es vēlos to pārveidot tā: tas nav stāsts par Jāzepu, tas ir stāsts par tevi. Tas ir tavs ceļojums. Jāzepe bija ticis līdz pilij, un minētajā pantā sacīts, ka Jāzepe, nākdams pie saviem brāļiem, kuri to bija iemetuši bedrē, teica: *Jūs gan bijāt iecerējuši man ļaunu darīt, bet Dievs to ir par labu vērsis.*

Dievs vēlas ikvienu Savu sekotāju, tevi ieskaitot, aizvest līdz vietai, kur mēs ticam un par jebkuru ļaunu lietu, kas pret mums pastrādāta, sakām: „Dievs to darīja mana labuma dēļ.” Dievs grib, lai visu, kas tev notiek, ko domā sliktu esam, tu ieraudzītu kā labu. Vai tas nav brīnišķīgs stāvoklis, kādā atrasties? Dievs cenšas, lai mēs veiktu šo ceļojumu, lai varam teikt kā Jāzepe: *Jūs gan bijāt iecerējuši man ļaunu darīt, bet Dievs to ir par labu vērsis.*

Vēlos, lai tu zinātu, ka Jāzepe ar to nesāka. Viņš šajā ticības vietā nokļuva, pateicoties savu brāļu jaunajiem nodomiem. Viņš tur neieradās, iedams pie lūgšanu altāra. Mums nepieciešams lūgšanu altāris, mums tur jābūt un jālūdz par lietām. Taču bija nepieciešams notikt ļaunām lietām Jāzepe dzīvē, lai viņam palīdzētu ieraudzīt labo sliktos apstākļos.

Septiņpadsmit gadu vecumā šis jaunais cilvēks Jāzepe bija sabojāts knēvelis. Jēkabs viņam izgatavoja dārgu daudzkrāsainu apģērbu, un pārējie dēli zināja, ka tēvs viņu mīl vairāk par visiem citiem. Tad šim jauneklīgam bija sapnis, ka kādu dienu brāļi klanīsies viņa priekšā. Iedomājieties tikai, Jāzepe, šis samaitātais bērns, staigā apkārt un saka viņiem: „Kādu dienu jūs klanīsieties manā priekšā!” Tas situāciju nepavisam neuzlaboja, vai ne?

Kādu dienu tēvs Jāzepu sūtīja pie brāļiem, kuri laukos ganīja aitas. Kad viņš tuvojās, brāļi teica viens otram: „Tur nāk tas sapņotājs. Novāksim viņu un tad redzēsim, kas notiks ar tā sapņiem!”

Šis jaunais cilvēks bija Dieva aicināts. Vai vari iedomāties, ka Dievs aicinātu šo samaitāto jauniņu? Tu saki: „Kā gan Dievs var aicināt vai lietot pasaulē tādu cilvēku kā tas?” Nav brīnums, ka brāļi vēlējās viņu nogalināt. Bet es vēlos, lai tu iemācītos šo – **Dievs izmanto apstākļus, lai mūs mācītu.** Apstākļus, zem kuriem esam salīkuši, apstākļus, kas mums nepatīk, Dievs vērsis mums par labu.

Nelielajā Paula Bilheimera grāmatā Tronim paredzēts teikts, ka ikviens no mums ir paredzēts tronim. Vai zināji, ka ikviens no mums ir paredzēts tronim? Tu to vari nerasniegt. Ja to neizdarīsi, tu tur nesēdēsi, taču tas tev ir sagatavots, ja iesi. Ja vari nokļūt vietā, kur visu, kas šķiet sliktas, spēj uzņemt kā labu, Dievs tevi nosēdinās uz troņa! Ak, kādam Dievam mēs kalpojam!

Kā šis jaunais cilvēks veica pāreju? Kā Dievs viņu pārveidoja? Kā jau teicu, ne pie lūgšanas altāra, bet ieliekot apstākļos, kas izskatījās ļauni. Kad viņš izgāja apraudzīt savus brāļus un tie

ieraudzīja nākam šo sapņotāju, viņi to iemeta bedrē. Tā bija sausa, tur nebija ūdens un nebija barības. Un vēlāk brāļi sacīja: „Mēs dzirdējām viņa sāpju kliedzienus.” Jāzeps tur lejā neteica: „Ak, Dievs, tas nāk par labu!” Viņš nesaprata, ka tas tam nāk par labu, viņš to nezināja. Brāļi viņu atstāja tur nomirt. Taču, kā Dievs izvilka viņu no tās bedres, tā Viņš izvilka arī kaut ko no Jāzēpa paša. Un kamēr tu nāksi ārā no bedres, kurā atrodies, Dievs izņems arī kaut ko no tevis.

Kādam brīnišķīgam Dievam mēs kalpojam! Vai Viņš nav brīnišķīgs? Tas ir Dievs, kuram mēs kalpojam! Tā ir vieta, kur Viņš cenšas mūs dabūt,— kur mēs varam nosēsties uz troņa.

Dievs iemeta Jāzēpu bedrē. Vai tas nāca viņam par labu? Jā, tiešām, tas nāca viņam par labu! Jāzēpu pārdeva verdzībā. Vai tas viņam nāca par labu? Jā, pārdošana verdzībā nāca viņam par labu! Apstākļi, kuros atrodies, kas ir slikti, nāk tev par labu! Es te vienkārši nesludinu, es tev saku Dieva vārdu. Man patīk šī grāmata! Šī grāmata ir izturējusi gadu tūkstošu pārbaudi, un es lasu no tās!

Jāzeps, atrazdamies Ēģiptē, pēc sekmīga perioda tika Potifara sievas nepatiesi apvainots un iemests cietumā. Vai tas viņam nāca par labu? Jā, tas nāca Jāzēpam par labu! Tas, ko cenšos tev palīdzēt ieraudzīt, ir – lai kādos pārbaudījumos atrodies, tie tev nāk par labu! Es nemeloju! Dievs grib, lai tu ļauj šiem pārbaudījumiem tevi pārveidot. Šos pārbaudījumus, kuriem ej cauri, Dievs iecerējis tev par labu. Dievs ir suverēns.

Es domāju, ka Jāzeps, atrazdamies bedrē, varēja lūgt apmēram tā: „Ak, Dievs, izdabū mani ārā no šejienes!” Dievs neatbildēja uz viņa lūgšanu! Dievs var neatbildēt tavai lūgšanai tikt atbrīvotam no pārbaudījumiem. Viņš var vienkārši izvilkt tevi no viena pārbaudījuma un ielikt citā. Kāpēc? Tava paša labuma dēļ! Tad kādēļ Jāzeps tika iemests bedrē? Vai Dievs to bija iecerējis par labu? Dievs to bija iecerējis par labu.

Paraugies uz Mozu! Dievs lietoja jaunu cilvēku, Dieva aicinātu cilvēku, kurš zināja, ka Dievs viņu ir aicinājis. Kad viņš kādu dienu gāja apraudzīt savus brāļus, tad ieraudzīja, ka ēģiptietis sit kādu izraēlieti, un Mozus nogalināja ēģiptietī. Tu runā par dedzību? Vēlos, lai tu zinātu, ka dedzība ir brīnišķīga lieta, bet Dievs nesvētīs bezdievīgu dedzību. Tādēļ mums jāpārlicinās, ka mūsu dedzību vada Dievs, pretējā gadījumā Viņš to nesvētīs. Un Dievs pieļāva, ka Mozum bija jābēg. Šis vīrs bija Dieva aicināts, tāpat kā Jāzeps, un Dievs pieļāva, ka viņam bija jābēg. Vai tas Mozum nāca par labu? Ceru, ka pateicoties manām pūlēm, tu sāc saprast, ka tas, kas notiek, nāk tev par labu. Tu domā, ka tas nāk par sliktu, bet Dievs to vērs par labu.

Tā Mozus aizbēga uz 40 gadiem! Dievs to vērsa par labu. Šis jaunais vīrs Mozus ķēniņa pilī, kurš bija stiprs un varens vārdos un darbos, aizbēga. Šis cilvēks, kurš varēja uzrotīt piedurknes un cīnīties Dieva labā, kļuva par lēnprātīgāko cilvēku uz zemes. Dievs izņēma no viņa šo cīniņu – šo nepareizo cīniņu. Ir cīņa, kura mums nepieciešama, bet ne tāda, kāda tā bija Mozum. Dievs to izņēma no viņa šajos četrdesmit gados tālu tuksnesī, kur Mozus mācījās pakļauties Dievam. Pie degošā krūma Dievs bija noteicējs. Mozum bija jāpakļaujas. Mozus pakļāvās Dievam, un Bībelē teikts, ka mums ir jāpakļaujas viens otram (Efez. 5:21).

Vai ir grūti pakļauties? Atceros, ka reiz uz kādas baznīcas izkārtnes redzēju uzrakstu, ka visgrūtākā lieta ir padoties. Dievam nācās noliekt šo karstasinīgo, pašpietiekamo vīru, lai viņš kļūtu par lēnprātīgāko cilvēku uz zemes. Un Dievs var to izdarīt ar mums, lai mēs iemācītos, ka *...tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu...* (Rom. 8:28). Kas tad ir labi? Labi ir tikt pārveidotam Viņa Dēla līdzībā, tas ir labi!

Tādēļ, pirms Jāzeps varēja apsēsties uz troņa, bija dažas lietas, ko tam vajadzēja iemācīties. Visupirms, **Jāzēpam vajadzēja iemācīties mīlēt**. Jāzeps nemācēja mīlēt savus brāļus, viņš bija lepns uz sevi, viņš bija iedomīgs, bet nu bija iemācījies mīlēt savus brāļus un raudāja par viņiem tā vietā, lai plātītos to priekšā.

Vēl **Jāzepam vajadzēja iemācīties piedot**, pirms viņš varēja apsēsties uz troņa. Un pirms tu vari apsēsties uz troņa, ko Dievs tev paredzējis, tev arī nāksies iemācīties piedot. Bez tā tu nekad netiksi uz troņa.

Jāzepam bija jāiemācās piedot, lai viņa sirdī nebūtu nekāda naida, kad viņš tos ieraudzīs, lai viņš būtu tiem pilnīgi piedevs. Un ne vien tas, viņš par to bija tik lielā mērā aizmirsis, ka tas viņu vairs neapgrūtināja. Daži cilvēki piedod, bet nespēj pārtraukt par to runāt. Ja tu patiesi piedod, tad par to vairs nemaz nerunā. Kāpēc? Tāpēc, ka esi nokļuvis tiktāl, ka tas tevi vairs neapgrūtina. Un ja tas tevi vairs nemaz neapgrūtina, tad tu arī par to vairs nemaz nerunā.

Jāzeps teica saviem brāļiem: „Nedomājiet neko ļaunu, neesiet uztraukušies sevis dēļ. Jūs plānojat ļaunu, bet Dievs to ir par labu vērsis. Dievs mani šeit atveda, ne jūs!” Vai tas nav kaut kas īpašs? Es saku – tas ir stāsts par tevi! Es ceru, ka tu to spēj apjēgt. Dievs saka: „Neuzskati to par ļaunu.”

Jāzepam bija jāiemācās būt žēlsirdīgam. Viņam to bija jāiemācās, jeb arī viņš nekad nenokļūtu uz troņa. Un tu nekad nenokļūsi uz sava troņa, ja nebūsi žēlsirdīgs. Kad reiz noturēju atmodas sapulci, es dzirdēju kāda vīra lūgšanu un nekad to neaizmirsīšu: „Ak, Dievs, palīdzi man būt tik žēlsirdīgam pret citiem, kā es gribu, lai Tu esi žēlsirdīgs pret mani!” Vai tas nebūtu brīnišķīgi? Žēlsirdīgi!

Jāzepam bija jāiemācās tikt pāri pašnožēlai. Viņš nevarēja paturēt savā sirdī pašnožēlu, jo tā cenšas pierādīt, ka citi ir vainīgi.

Tā nu Jāzeps bija cilvēks, kurš veicis ceļojumu, ceļojumu, kuru kādu dienu paveiksim arī es un tu. Es apbrīnoju to, ka Dievs vēlas, lai mēs sēžam uz troņa. Dievs radīja šo pasauli un sūtīja šeit Savu Dēlu. Kāpēc? Lai atrastu Līgavu, kura sēdēs uz troņa kopā ar Viņu! Priekš tā tu esi radīts, un Viņš ir sagatavojis šo ceļojumu, lai tevi tur aizvestu. Taču Viņš vēlas, lai tu nokļūsti vietā, kur spēj saskatīt, ka viss notiekošais ir Dieva kontrolēts. Viņš ir suverēns. Viņš varēja izvilkt Jāzepu no bedres. Viņš spēja nosēdināt Jāzepu Ēģiptes tronī bez visām šīm lietām, taču Jāzeps nebūtu bijis derīgs valdīšanai. Un arī mēs neesam derīgi valdīšanai. Patiesībā kādu reizi pirms vairākiem gadiem, kad biju mācītājs, viena sieviete teica savam vīram: „Viss labais, ko tu redzi manī, ir Jēzus, un viss sliktais, ko redzi manī, tā esmu es!” Padomā par to: viss labais, kas nāk no tevis, ir Jēzus, bet viss sliktais, kas nāk no tevis, esi tu pats. Dievs mūs vadījis brīnišķīgā ceļojumā, un, ja esam uzticīgi, kādu dienu kopā ar Kristu sēdēsim uz Viņa troņa, jo Jēzus teica: *Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis uz Mana goda krēsla, tā, kā Es esmu uzvarējis un sēdu pie Mana Tēva uz Viņa goda krēsla* (Atkl. 3:21).

Ņemts no mācītāja Roberta Morgana vēsts (saīsināts un pārstrādāts).